

Svakako da mi je prije svega obveza, a sve nekako i veliko zadovoljstvo, da ovom opetovanom rijetkom prilikom kažem kao glavni i odgovorni urednik par razgaljenih uvodnih riječi. Prije svega bih svakako htio reći da je organizacija i dalje nezahvalan posao, a Vi me pokušajte ispraviti u tvrdnji da je primjerak **ekscentra** koji imate pred sobom (ipak) vrijedan svog uloženog truda. U tom poslu, gdje sam krvcu pustio, nisam bio sam te se ovom prilikom zahvaljujem svima koji su pridonijeli opetovanom **ekscentru**. Nadam se da Vam je sada laknulo jer Vas više (barem mjesec dana) neću proganjati.

Prvim brojem dokazali smo kvalitetu i opravdali povjerenje naših dragih donatora, a sad im hvala i opet s nadom da ih nismo ni ovaj put iznevjerili. Posebno bih zahvalio Geodetskom fakultetu, ukratko na svemu.

No, jedinstvena je prilika sada da pozovem sve zainteresirane mlade kolege da se skupljaju oko našeg zajedničkog časopisa, jer to nije stvar koja se može prisvojiti. To je studentski časopis, svi smo dio njega ako to želimo biti. Nije bitno ni predznanje, jer sve se nauči brzo ako se ima od koga. I za najnesigurnije će se naći poneki konstruktivni zadatak.

Želim Vam da uživate u ovom broju barem upola koliko to ja radim... Čitajte ga u slobodno vrijeme, pod nekim predavanjima, prije i za vrijeme ručka kod Babića, i nakon ručka u WC-u, neka Vam ga čitaju dok spavate, i dok upisujete parcijalu ili pišete molbu zbog istog...

I nek nam živi ekscentar...

Glavni i odgovorni:
Željko Belobrajčić

Drage kolegice i kolege ako ugledate bilo koju od gore prikazanih kreatura savjetujem Vam da bježite glavom bez obzira jer će Vas garantirano ugnjaviti kako bi Vi kao učeni akademski građani trebali napisati "nekakav" tekst za "nekakav" **ekscentar**. Ma, tko je vidio još pisati, pa niste se valjda upisali na Fakultet kako bi nedajbože koristili mozgovne vijuge ili nešto slično tome. Ali kao što se vidi neki od Vas nisu uspjeli pobjeći pa je kao rezultat tih daveža nastao ovaj dvobroj **ekscentra** do duše godinu nakon prvijenca, ali što je, TU JE. Jednom je jedan "pametnjaković" rekao: "On se mora mijenjat, on se mora prilagođavat", pa tako iz priloženog možete vidjeti da smo se malo promijenili (ma, ne mi nego **ekscentar**) te da ćemo i za sljedeći broj nastojati ponovo napraviti nešto drugačije, naravno uz Vašu pomoć (milom ili silom). Naravno, kao što i sami vidite nastavili smo tradiciju uveseljavanja studenata sa obveznim prilogom **ekscentru** koji će nadamo se krasiti Vaše zidove (smislili smo način kako da budemo "svaki dan s Vama"). Rano je jutro, za par sati treba otići do tiskare, pa je vrijeme i da ovu uvodnu rječcu privedem kraju sa par ozbiljnih riječi. Budući su se kolege s moje lijeve i desne strane već zahvalile svima, meni samo ostaje da se istima pridružim, pozovem Vas da se aktivno uključite u Vaš i naš časopis te poželim ugodne sate, dane i mjesece čitanja, do pojave sljedećeg broja **ekscentra**.

Almin Đapo

Nadam se da dijelite moje mišljenje da je drugi broj **ekscentra** puno kvalitetniji i obzirom na to na kakvoj opremi radimo možemo biti više nego zadovoljni. Naime radimo na računalima koja su vlasništvo nas studenata, a shodno tome (vrlo) ograničenih mogućnosti, nedostatnim za intenzivnu grafičku obradu kakvu **ekscentar** sada zahtijeva. Stoga se nemojmo čuditi što **ekscentar** izlazi sa toliko mjeseci zakašnjenja. Vidimo da je ovaj broj narastao na stotinjak stranica što nije malo i zanemarivo. Uz svoj moderan dizajn **ekscentar** dokazuje da više nije nekakva studentska šala ili prolazni hir već sasvim suprotno, geodeziji u Hrvatskoj po prvi puta postavlja nove standarde informiranja, a uz veću podršku kolega i profesora biti će još stručniji, bolji i kvalitetniji te samim time i poznatiji. Zahvalio bih se svim kolegama koji nam pomažu da skrpamo kraj sa krajem, raznoseći razni "hardveraj" i u sitne noćne sate (najčešće).

Damir Buljan

